

РЕШЕНИЕ

№ 4837

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 28.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **473** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка със Закона за храните /ЗХ/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу Заповед № 2 / 18.11.2011 г. за спиране реализацията на храни е

издадена от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/ - С. град, с която е разпоредено спиране реализацията на 220 бр. кутии по 180 бр. вафлени рози с произход на полуготовия продукт Ф., сглобени в [фирма], [населено място].

Жалбоподателят, чрез процесуален представител твърди, че не е извършено соченото нарушение, тъй като полуготовият продукт, внесен от Ф. само се асемблира / сглобява/ и пакетира в Б., без да търпи преработка, след което се връща на държавата, от който е изпратен. Моли заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, чрез процесуален представител излага мотиви за законосъобразност на издадения административен акт. Моли жалбата да бъде оставена без уважение и за присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на обжалване административен акт, от активно легитимирано лице и в срок.

Жалбата пред съда е подадена след като в производство по обжалване по

административен ред жалбата е била отхвърлена от горестоящия административен орган.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Процесната заповед, като издадена Директора на Областна дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/ - С. град, е постановено от компетентен административен орган по чл.51, ал.2, т.1 от Закона за храните и в предвидената от закона форма, предвид което не са налице основания за отмяна / обявяване на нейната нищожност по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Съдът не споделя съображенията за липса на мотиви на административния акт, като приема за част от същите и съдържащите се в предхождащите издаването ѝ в административната преписка документи, цитирани в самата заповед, а именно тези, отразени в Констативен протокол от 17.11.2001 г. и Предписание № 004187 / 17.11.2011 г. от инспектори при ОДБХ – С., връчвани на управителя на дружеството. С оглед представената административна преписка, съдът не установява и наличието на съществено процесуално нарушение, налагащо отмяна на акта на основание чл. 146, т.3 от АПК.

При преценка на съответствието на фактическите обстоятелства и мотивите, изложени в оспорената заповед, с материалния закон, настоящият състав приема, че не са налице и основания за отмяна по чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Съгласно посочените като нарушени разпоредби на чл.6, ал.1, т.9 и т.10 от Наредба за етикетирането и представянето на храни, приета с ПМС № 136 от 19.07.2000 г. обн., ДВ, бр. 62 от 28.07.2000 г., в сила от 29.07.2001 г., при етикетирането на храните задължително се обявяват следните данни, написани на български език: 9. подробности за мястото на произхода или за мястото, от което идва храната, когато липсата на подобна информация може да заблуди потребителя относно истинския произход на храната или мястото, от което идва тя;10. при храни от внос се посочва държавата производител, а „когато в друга държава храната е претърпяла преработка, която води до промяна в естеството ѝ, върху етикета като страна на произход се обявява страната, в която е извършена преработката”.

В нарушение на горните разпоредби, при проверка, извършена на 17.11.2011 г. в обект сладкарски цех на [фирма], находящ се в [населено място], район Надежда, [улица], са установени произведени /сглобени вафлени рози /червени/, със срок на реализация 21.09.2014 г., с парт.№ L441K, с налично количество 220 кутии x 180 бр., същите са произведени във Ф. като суровина, предназначени за И., без да е обявена на етикета държавата на сглобяване - Б. и фирмата [фирма].

Етикетът е приложен като доказателство по делото в оригинал и с превод на български език.

От разпитания по делото свидетел д-р Е. С., присъствала на извършената на 17.11.2011 г. проверка в сладкарския цех на жалбоподателя и констатирала нарушенията, отразени в констативния протокол, е видно, се установява, че суровините за производството на вафлените розички са вафлени кори, произведени

във Ф., които се внасят в насипно състояние, в големи чували, разпакетират се, след това се сглобяват частите на тази роза с вода. Водата е част от производствения процес. След това този продукт се изсушава, а сушенето също е част от производствения процес. След като се изсушат розите се пакетира и след това се етикетират. Това са 4 етапа, които съгласно ЗХ са част от производствения процес..." Свидетелката е приела, че този процес преработка, защото се променя външния вид и самото естество на продукта. Той идва в насипно състояние, след това се етикетира и пакетира, извършва се производство, в което се включва вода. Има процес на изсушаване, който също е преработка.

Съдът счита за неоснователно в случая позоваването от страна на жалбоподателя на разпоредбата на Регламент Е. № 2454/1993 г. на Комисията от 02.07.1993 г. и на Директива 98/34/СЕ, тъй като той са отнася за прилагането на Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, т.е. предметният му обхват се свързва само с Митническия кодекс и разпоредбите за прилагане на митническото законодателство, като всички дефинирани понятия в Регламента са свързани единствено и само с неговото приложно поле, касаещо митническото облагане и тарифиране, класификация на стоките в митническата номенклатура и митническото им третиране, вкл. и във връзка с различните видове митнически режими на внос, определяне на митническата облагаема стойност, размера на дължимото мито и др.

По въпросите, предмет на настоящия правен спор, свързани с производството, преработката, търговията с храни, хигиената и безопасността на храните, задълженията и гаранциите на операторите на предприятия за храни и др., са приложими специалните понятия, легални дефиниции и разпоредби на Регламент (ЕО) № 852 / 2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно хигиената на храните и Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския Парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните.

Съгласно чл.1, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 178 / 2002 на Европейския Парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните, настоящият регламент се прилага за всички етапи на производство, преработка и разпространение на храни и фуражи. Член 3, параграф 3 от същия регламент предписва при извършване на някоя от дейностите, свързани с който и да било етап на производство, преработка и разпространение на храни, стопанските субекти в хранителната промишленост отговарят и гарантират за спазването на изискванията на законодателството в областта на храните в рамките на контролираните от тях предприятия за производство на храни. Съгласно чл.18 от регламента на всички етапи на производство, преработка и разпространение се създава възможност за проследяване на храни, фуражи, животни, които се отглеждат за производство на храни и всякакви други вещества, които са предназначени за или се очаква да бъдат вложени в дадена храна или фураж. Стопанските субекти в хранителната и фуражната промишленост трябва да могат да установят всяко лице, което им е доставило храна, фураж, животно, отглеждано за производство на храни

или вещество, което е предназначено за или се очаква да бъде вложено в дадена храна или фураж. За тази цел субектите трябва да разполагат със системи и процедури, позволяващи предоставянето на тази информация на компетентните органи при поискване от тяхна страна. Стопанските субекти в хранителната и фуражната промишленост трябва да разполагат със системи и процедури за установяване на другите предприятия, на които се доставят техни продукти. Тази информация се предоставя на компетентните органи при поискване от тяхна страна.

Регламент (ЕО) № 852/2004 установява общи правила за оператори на предприятия за храни по отношение на хигиената на храните, като обръща специално внимание на необходимостта да се осигури безопасността на храните по цялата хранителна верига, като се започне от първичното производство и общото внедряване на процедури, основаващи се на принципите на HACCP (Система за анализ на опасностите и критични контролни точки); прилагането на добри практики, които да подпомагат операторите на предприятия за храни на всички нива на хранителната верига за спазването на правилата за хигиена на храните и прилагането на принципите на HACCP. Съгласно ал.8 от Преамбюла на Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно хигиената на храните, е необходим цялостен подход за осигуряване на безопасността на храните от мястото на първичното производство до включително пускането на пазара или износа. Всеки оператор на предприятие за храни по хранителната верига следва да гарантира, че безопасността на храните не е застрашена. В чл.1, т.1 от Регламент (ЕО) №852/2004, се дефинира приложното поле и обхвата му, като е посочено, че той се прилага за всички етапи на производството, преработката и разпространението на храни, както и за износа, и без да се накърняват по-специфичните изисквания, отнасящи се до хигиената на храните.

Разпоредбата на чл.21а от ЗХ производителите и търговците на храни са длъжни да осигурят възможност за проследяване на храните на всички етапи на производство, преработка и дистрибуция. Храните, които се пускат на пазара, трябва да са етикетирани и обозначени с цел улесняване на проследяването им, в съответствие с изискванията на сочената Наредба за изискванията за етикетирането и представянето на храните и др.

Легална дефиниция на термина „преработка“, валиден в настоящия случай е посочена в чл.2, т.1, буква „м“ от Регламент (ЕО) № 852 / 2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно хигиената на храните и като извършване на такава се определя „ всяко действие, което променя значително изходния продукт, включително (но не само) нагриване, опушване, консервиране, узряване, изсушаване, мариноване, екстрахиране, екструдирани или комбинация от тези процеси.“

В случая се установява, че вносният изходен продукт - вафлени кори е претърпял преработка в Б., която води до значителна промяна в естеството му, тъй като разделените и разчленени съставни части (вафлени кори), пристигащи в насипно състояние, в големи чували, се сглобяват по определена технология с добавяне на вода, извършва се промяна на формата, външния им вид и естеството им, претърпяват процес на изсушаване, след което се получава завършен краен продукт от описаните процеси - вафлени рози; след изсушаване, се извършва пакетиране на готовата продукция в кутийки и етикетиране, които са части от производствен процес.

Тъй като вносният изходен продукт - вафлени кори, е претърпял преработка в Б., която води до промяна в естеството му, върху етикета на преработения продукт, като

страна на произход трябва да се обяви страната, в която е извършена преработката, в изпълнение на императивната разпоредба на чл.6, ал.1, т.10 от Наредба за изискванията за етиктирането и представянето на храните. Неизпълнението от страна на жалбоподателя на посоченото задължение, видно и от представените по делото етикети на завършения краен продукт - вафлени рози и некоректното посочване в етикетите на страната/мястото на произход, води до заблуда потребителя, което е в противоречие с чл.6, ал.1, т.9 от Наредба за изискванията за етиктирането и представянето на храните.

Разпоредбата на чл. 30а, ал.1 и ал.2 от ЗХ, предвижда „в случаите, когато при официалния контрол компетентните органи са констатирани несъответствие с нормативните изисквания да се предприемат някои от действията по чл. 30, ал. 1 с цел производителят или търговецът на храни да предприеме коригиращи действия за отстраняване на несъответствието и причините за появата му, предвид което и законосъобразно е наложена и мярката по чл.30, ал.1, т.8 от ЗХ за спират реализацията на засечените храни.

От всичко изложено до тук, съдът обосновава правния си извод за законосъобразност на процесната заповед, като постановена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на установената административна процедура, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Жалбата, като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] срещу Заповед № 2 / 18.11.2011 г. на Директора на Областна дирекция по безопасност на храните - С. град.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: